

»Pregled povjesti zagrebske gimnazije« in »Pregled stare hrvatske literature«, in v časopisu »Kolo« je obelodanil in razložil imenitni »Vindolski zakon«.

Telo položili so mu dne 20. decembra pr. l. v rakev med preporoditelje.

»Ne samo Hrvatska,« kakor je rekel v nagrobni besedi vseučilišni profesor dr. Fr. Marković, »nego sva slavenska jezikoslovna znanost upisala je medju zlatnimi imeni i ime Antun Mažuranić!«

Lešnički.

## Vadnica.

### 3. Svét.

Nebrojno pisanih cvetok  
Na polju širocem duhtí,  
Med cvetkami bujnimi v travi  
Pa dete neskrbno sedí. —

In trga si cvetko za cvetko  
Sadeč si jih na srcé,  
Zdaj boža jih nežno in gladi,  
Zdaj meče jih zopet od sé. —

In svét — kot dete cvetlice, —  
Na srce si vsaja ljudi,  
Zdaj boža jih nežno in gladi,  
In zdaj z obupom morí. —

Primerá: svét — dete je prisiljena. Primerjati moremo sploh le predmete, kateri se ujemajo s svojstvi, pri katerih se nam prav zatagadelj primerjanje samo usilja; a svét nam pomenja nekaj velikega, mogočnega, dete je mladostno, šibko. Dete trga cvetove brez namena; brez vsake misli je gladi in meče od sebe, s kratka: igra se z njimi v otroški svoji preprostosti; svet ravna z ljudmi nekoliko drugače. Dete sedi sredi cvetov, potemtakem bi moral biti svet sredi ljudi, ali v tem primeru ravno ljudi v njihovi celoti imenujemo svet; dete cvetove meče od sé — da bi svet metal ljudi od sebe, tega seveda niste mogli reči, zato pravite, da jih z obupom morí — kje je tukaj podobnost? — O nedostatkih, kateri sicer kazé Vašo pesem, samo nekaj primerov: Priloga »bujne« cvetke in »neskrbno« dete ne značita ničesar; po bujnih cvetkah bi morali o detetu povedati podobno svojstvo, ali ker tega ne morete, nasprotno svojstvo, torej »bujne cvetke« — »nežno (šibko) dete«. — Saditi si cvetke na srce ni dobro rečeno; božati in gladiti je jedno. — Ne vémo, ali se nalašč niste držali vseskozi istega ritma, ali ste v 1., 6., 9. in 12. vrstici izpustili po jedno stopico nevédoma! — Pesem ni brez vsacega čustva in tudi verzifikacija je dosti spretna, samo krepkih rim pogrešamo: duhtí, sedí; srcé, sé; ljudi, morí — take rime sicer niso slabe, ako se ne ponavljajo prepogosto, vendar mislimo, da so krepke možke rime kakor »hrast, čast; vas, glas« lepše in boljše od tacihi rim na naglasen samoglasnik.

### 4. Obup.

Na nočno gledal sem nebó,  
Opazoval je v mesečini,  
Padla je zvezda na zemljó,  
Se izneverila množini. —

To zvezda jasna ni bilá,  
Biló je vbôgo srce moje,  
Ki je zgrešilo pota vsa  
Do nedosežne sreče svoje! —

Samó dve, tri vprašanja: Zakaj ste postavili pesmi naslov »Obup«? Zakaj pravite, da se je zvezda, ki je padla na zemljo, izneverila »množini«? In naposled: Kako morete tej zvezdi primerjati »ubogo« svoje srce, ki je zgrešilo vsa pota do nedosežne (?) sreče svoje? A tako, zdaj pač umejemo: hoteli ste povedati, da se je to srce dvigalo k sreči, da pa je palo z višine; hm, bodi — ali pa je pala zvezda tudi zatagadelj? Recimo odkritosrčno: pesnik, kateremu resnično, ne umišljeno gorjé razdvaja srcé, nikdar in nikoli ne more zapeti take pesmi; prav zatagadelj pa tudi vémo, da je Vaše srce še zdravo in veselo — daj Bog, da bi nikoli nobena bolest ne potrkala nanj! —

### 5. Cvetlici in ptiček.

Dve kitici od vseh desetih bodeta menda dovolj. Ptiček pòje:

»Oh, ljudje so obdolžili  
Nezaslišanih hudob  
In brezčutno položili  
Na zatožno so me klop.«

»Češ, to je prekanjen ptiček,  
K cvetkam kratko več ne smé;  
Vrh drevesa je vršček,  
Tam drží naj ptiček se.«

Bridka resnica, ali dober svet! Mi samo še želimo, da bi se tako nikoli več ne oglašil ta ptiček v pesniškem logu slovenskem, ker smo živo prepričani, da bi ga ljudje znova in po vsej pravici položili na zatožno klop! Kaj hočete: vsakdo ne more biti slavec; kure in race so tudi potrebne ptice! — »Triolet« je prav navadna erotična pesem brez vsacega pesniškega vzleta; dikičja okorna, rime pa naravnost grozovite. Ne moremo! —

F.

*Cena: Za celo leto 2 gld.; za pol leta 1 gld. Uredništvo in upravnništvo je v Marjanišču.*

Izdajatelj, lastnik in urednik dr. France Lampe.

Tiskala »Katoliška Tiskarna« v Ljubljani.